

Перелік використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. №4651-17. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>. (Дата звернення 19.04.2018 р.).

2. Мінімальні стандартні правила Організації Об'єднаних Націй, що стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх від 29 листопада 1985р. URL : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_211

Святослав Куцик

*студент магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ЯК КРИМІНАЛЬНО КАРАНЕ ДІЯННЯ

Події 2014 і наступних років, які мають місце в Україні із анексією Криму та самопроголошенням ДНР і ЛНР, поставили на порядок денний питання необхідності визнання фінансування тероризму кримінально караним діянням. І якщо раніше така норма в Кримінальному кодексі України була б декларативною, то зараз вона цілком жива і застосовувана. Примітно, що ще 18 травня 2010 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до Закону «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму», відповідно до якого Кримінальний кодекс (КК) України було доповнено ст. 258–5 (Фінансування тероризму) [1]. Прийняття закону було зумовлено необхідністю введення до національного законодавства міжнародних стандартів боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванням тероризму, з метою реалізації положень Сорока рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням коштів (FATF), затверджених на Берлінському засіданні Групи в червні 2003 р., Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт і конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму, а також Директиви Європейського Парламенту й Ради 2005/60/ЄС щодо запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів та фінансування тероризму [2, с. 45]. Тож вже за чотири роки норма, яка була прийнята із рекомендацій міжнародної спільноти, стала цілком застосовуваною і відповідає вимогам часу та обставин.

Належна кваліфікація дій, що підпадають під визначення фінансування тероризму, неможлива без встановлення суті такого діяння. Варто відзначити певну неузгодженість норм законів у питанні дефініції фінансування тероризму. Так, в ст. 1 Закону [3] зазначено, що фінансування тероризму – це надання чи збір будь-яких активів з усвідомленням того, що їх буде використано повністю або частково для: будь-яких цілей окремим терористом, терористичною групою або організацією; організації, підготовки й учинення окремим терористом, терористичною групою або організацією визначеного КК України терористичного акту; втягнення в учинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту; створення терористичної групи чи організації; сприяння вчиненню терористичного акту; провадження будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби вчинення таких дій.

Частина 1 ст. 258–5 КК України визначає, що фінансування тероризму - це дії, учинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної організації, підготовки або вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, сприяння вчиненню терористичного акту, створення терористичної групи (організації) [4]. Аналіз вказаних дефініцій дозволяє стверджувати про їх невідповідність. Норма закону дещо ширше регламентує таку діяльність, а норма КК України, як єдино застосовувана для притягнення винних до відповідальності дещо спрощує розуміння такого виду злочинної діяльності. Основна різниця у питанні підготовки до фінансування тероризму. Якщо норма закону розглядає і її як таку, що відноситься до фінансування тероризму, то норма кодексу – лише активні дії щодо забезпечення терориста чи організації. Ця різниця напряду впливає на склад осіб, яких необхідно притягувати до відповідальності. То ж якщо працівникам правоохоронних органів стало відомо про підготовку до фінансування тероризму, то треба обов'язково дочекатися передачі коштів терористам, по-іншому суб'єктом злочину дана особа не стане.

Способи фінансування тероризму можуть відрізнитися залежно від суб'єктів фінансування тероризму, походження коштів джерела фінансування тощо. Використовуватись для фінансування можуть як легальні, так і нелегальні кошти, а вже від їх статусу визначається механізм їх передачі. Враховуючи всі вищевказані характеристики правоохоронці й розробляють слідчі версії, провадять гласні та негласні слідчі дії і пред'являють обвинувачення.

В якості загального висновку хотілось би зазначити про доцільність законодавчого розширеного тлумачення поняття фінансування тероризму, адже це давало б змогу провадити ефективніше протидію фінансування тероризму.

Перелік використаних джерел

1. Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» від 18 трав. 2010 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 29. Ст. 392.

2. Цюприк І.В. Фінансування тероризму як обставина, що підлягає доказуванню в кримінальному провадженні. *LAW MAGAZINE OF NATIONAL ACADEMY OF INTERNAL AFFAIRS*, № 1 (11), 2016

3. Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

4. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III // *Відомості Верховної Ради України*. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.

Алла Кушнір

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Роман Олійничук

*доцент кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СПОСОБІВ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Конституція України у ст. 52 проголошує, що будь-яке насильство над дитиною та її експлуатація переслідуються за законом [1]. Відповідно до ст. 1 Конвенції про права дитини [2], «дитиною є кожна людська істота до досягнення 18-річного віку, якщо за законом, застосовуваним до даної особи, вона не досягає повноліття раніше». Отже, законодавчо встановленими є принципи захисту дитини та недопущення насильства та експлуатації щодо неї.

Водночас останнім часом значно почастишали випадки втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність, що вже стало однією з